

Црна Гора припремила нови закон о верским заједницама, по коме Влада у Подгорици поставља највише црквене великодостојнике, дели имовину и коначно одваја Митрополију црногорско-приморску од Патријаршије у Београду.

Нацрт предлога закона јасно је уперен против Српске православне цркве. Прописује отимање њене имовине стечене пре 1918. године, али и да се без одобрења државе не могу бирати црквени поглавари, јер спорни Члан 4 предвиђа да пре именовања, односно објављивања њихових имена, верска заједница о томе на поверљив начин обавештава Владу Црне Горе.

Професор црквене историје на Богословији Светог Петра Цетињског Будимир Алексић предлог закона сматра скандалозним и каже да је циљ да се, као и све остале институције у Црној Гори, Српска православна црква стави под шапу државе.

„Једина установа над којом партија на власти нема контролу је Српска православна црква, и циљ је да и она буде у служби црногорског идеолошког пројекта. То је Ђукановић јавно рекао, то је у програм Демократске партије социјалиста, где се каже да црква мора да буде у хармоничним односима са државним органима, значи црква по њима треба да буде један од конституената црногорског националног идентитета“, каже Алексић за Спутњик.

Током писања предлога закона, нико из радне групе није контактирао Митрополију

црногорско-приморску, иако се на документу ради од 2011. године. У писању су учествовали историчари који су докторирали на темама везаним за идеологију Комунистичке партије, њихови ставови препознају се у закону, сматра професор Алексић, истичући да је, како каже, противуставни документ рађен под диригентском палицом Мила Ђукановића, који је скандалозне новине закона образлагао и у телевизијским емисијама.

„Кажу да седиште верске заједнице мора бити у Црној Гори, хоће ли сад Католичка црква да се одвоји од Ватикана да јој седиште буде у Подгорици? Такође пише да границе црквених јединица морају да се поклапају са државним границама Црне Горе, што је апсурд. Имамо случај Сремске епископије, протеже се у неколико општина које су на територији Хрватске, такође Епархија захумско-херцеговачка, са седиштем у Требињу, протеже се на хрватско приморје, Дубровник и Конавле и Хрватска не прави тај проблем“, подсећа Алексић.

Предлог закона омогућава и брутално отимање имовине СПЦ, Члан 52 предвиђа да сви храмови изграђени пре 1918. године пређу у власништво државе и да она може да их да на коришћење другим верским заједницама. Дакле, црквама и манастирским комплексима могла би да газдује расколничка Црногорска православна црква, а могле би и да буду претворене у магацине, као што су то радили идеолошки преци владајуће гарде у Црној Гори после Другог светског рата.

Председник опозиционе Нове српске демократије Андрија Мандић такође сматра да је предлог закона јасан притисак режима на Митрополију црногорско-приморску како би се реализовао програмски циљ ДПС-а, да СПЦ у Црној Гори буде под контролом власти у

Подгорици. Опозиција неће дозволити да овакав закон буде усвојен, тврди, каже Мандић за Спутњик.

Није јасно како Црна Гора жели у Европу са оваквим законом о верским заједницама, када је познато да у њој нема државе која се на овакав начин односи према било којој заједници. Како уз усвајање оваквог закона мисли у Европу странка грађанске оријентације, чланица Социјалистичке интернационале, која у свом програму има предлог унутрашњег уређења цркава и верских заједница. Већина модерних земаља то је превазишла у прошлом веку и не меша се у унутрашњу организацију цркве. То је одлика тоталитарног режима, уосталом као и отимање црквене имовине.

(Спутник)